

Środa, 3 lutego 2016 r.

P8_TA(2016)0042

Nowa Strategia w sprawie równouprawnienia płci i praw kobiet po 2015 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie nowej strategii na rzecz praw kobiet i równouprawnienia płci w Europie po roku 2015 (2016/2526(RSP))**

(2018/C 035/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin + 5 (2000 r.), Pekin + 10 (2005 r.), Pekin + 15 (2010 r.) i Pekin + 20 (2015 r.),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 lutego 1996 r. pt. „Uwzględnianie aspektu równych szans dla kobiet i mężczyzn we wszystkich obszarach polityki i działaniach Wspólnoty” (COM(1996)0067), w którym Komisja zobowiązała się do propagowania równości kobiet i mężczyzn we wszystkich swoich działaniach i obszarach polityki na wszystkich szczeblach, praktycznie ustanawiając tym samym zasadę uwzględniania aspektu płci,
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020), przyjęty przez Radę Unii Europejskiej w marcu 2011 r.,
- uwzględniając przygotowane przez Komisję sprawozdanie z badania z dnia 21 września 2010 r. pt. „Ocena mocnych i słabych stron strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2010 r. pt. „Zwiększone zaangażowanie na rzecz równości między kobietami i mężczyznami, Karta Kobiet” (COM(2010)0078),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. pt. „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając analizę konsultacji społecznych dotyczących równości kobiet i mężczyzn w UE, opublikowaną w październiku 2015 r.,
- uwzględniając nowy „Plan działania: Nowy start w celu sprostania wyzwaniom związanym z zachowaniem równowagi między pracą a życiem prywatnym w pracujących rodzinach” – pakiet wniosków ustawodawczych i dokumentów o charakterze nieustawodawczym, opublikowany przez Komisję w sierpniu 2015 r.,
- uwzględniając wynik posiedzenia Komitetu Doradczego ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn przy Komisji Europejskiej, które odbyło się w dniu 26 listopada 2015 r.,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2015 r. zatytułowany „Strategic engagement for gender equality 2016–2019” [Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019] (SWD(2015)0278),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0218.

Środa, 3 lutego 2016 r.

- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) w dniu 7 grudnia 2015 r., zwłaszcza pkt 35 tych konkluzji,
 - uwzględniając deklarację trzech kolejnych prezydencji UE w sprawie równouprawnienia płci z dnia 7 grudnia 2015 r., wydaną przez Niderlandy, Słowację i Maltę,
 - uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie nowej strategii na rzecz praw kobiet i równouprawnienia płci w Europie po 2015 r. (O-000006/2016 – B8-0103/2016),
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że równouprawnienie płci stanowi podstawą wartość UE – zapisaną w traktatach i Karcie praw podstawowych – którą UE zobowiązała się uwzględniać we wszystkich swoich działaniach, a także mając na uwadze, że równouprawnienie płci ma istotne znaczenie – jako cel strategiczny – dla realizacji ogólnych celów strategii „Europa 2020”, a mianowicie pobudzenia wzrostu gospodarczego, tworzenia nowych miejsc pracy i zapewnienia włączenia społecznego;
- B. mając na uwadze, że prawo do równego traktowania jest prawem podstawowym, uznanym w unijnych traktatach i głęboko zakorzenionym w europejskim społeczeństwie, które jest nieodzowne dla dalszego rozwoju tego społeczeństwa i które powinno być stosowane w ustawodawstwie, praktyce, orzecznictwie i w życiu codziennym;
- C. mając na uwadze, że chociaż z historycznego punktu widzenia UE poczyniła ważne kroki w kierunku zwiększenia praw kobiet i równości płci, to w ostatnim dziesięcioleciu na szczeblu UE nastąpiło spowolnienie działań politycznych i reform na rzecz równouprawnienia płci; mając na uwadze, że poprzednia strategia Komisji na rzecz równości kobiet i mężczyzn na lata 2010–2015 nie była wystarczająco kompleksowa, by przyczynić się do równouprawnienia płci w wymiarze europejskim i międzynarodowym, a przewidziane w niej cele nie zostały skutecznie zrealizowane; mając na uwadze, że nowa strategia na okres po 2015 r. będzie musiała zapewnić nowy impuls i zaowocować konkretnymi działaniami na rzecz umocnienia praw kobiet i propagowania równości płci;
- D. mając na uwadze, że z oceny strategii na lata 2010–2015 oraz stanowisk zainteresowanych stron, którą zawarto w przygotowanym przez Komisję sprawozdaniu z badania pt. „Ocena mocnych i słabych stron strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015”, jednoznacznie wynika potrzeba dalszego wzmocnienia podejścia strategicznego przyjętego w 2010 r.;
- E. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 9 czerwca 2015 r. Parlament wyraźnie zaapelował o przyjęcie odrębnej strategii na rzecz równouprawnienia płci i praw kobiet na okres po 2015 r.; mając na uwadze, że z konsultacji społecznych wynika, że 90 % respondentów opowiada się za przyjęciem nowej strategii;
- F. mając na uwadze, że w swoich konkluzjach z dnia 7 grudnia 2015 r. (pkt 35) Rada EPSCO wezwała Komisję do przyjęcia – w formie komunikatu – nowej strategii na rzecz równouprawnienia płci na okres po 2015 r.; mając na uwadze, że w swojej deklaracji z dnia 7 grudnia 2015 r. trzy kolejne prezydencje UE zobowiązały się do przekazania Radzie EPSCO projektu konkluzji Rady w sprawie strategii UE na rzecz równouprawnienia płci na okres po 2015 r.;
1. przypomina, że postanowienia art. 2 TUE i Karty praw podstawowych zobowiązują Komisję do podejmowania działań na rzecz równouprawnienia płci;
 2. zauważa, że w przeszłości Komisja stanowczo opowiadała się za przyjęciem jasnego, przejrzystego, zasadnego i publicznego komunikatu w sprawie strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn, cieszącego się poparciem wszystkich instytucji UE na najwyższym szczeblu politycznym;
 3. ubolewa, że w programie prac Komisji na 2016 r., opublikowanym w listopadzie 2015 r., nie wspomniano wprost o strategii UE na rzecz równouprawnienia płci na okres po 2015 r.; z przykrością przyjmuje fakt, że w dniu 3 grudnia 2015 r. Komisja opublikowała dokument roboczy służb Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019”, tym samym nie tylko prezentując dokument niższej rangi, lecz także ograniczając horyzont czasowy swojego działania;

Środa, 3 lutego 2016 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja opublikowała w sierpniu 2015 r. swój „Plan działania: Nowy start w celu sprostania wyzwaniom związanym z zachowaniem równowagi między pracą a życiem prywatnym w pracujących rodzinach” – pakiet wniosków ustawodawczych i dokumentów o charakterze nieustawodawczym;
 5. zwraca się do państw członkowskich o przyjęcie pełnej odpowiedzialności za poprawę wdrażania zasad równego traktowania oraz równych szans kobiet i mężczyzn na szczeblu krajowym;
 6. ubolewa nad faktem, że w dniu 7 grudnia 2015 r. Radzie EPSCO nie udało się uzgodnić oficjalnego stanowiska w sprawie kilku kwestii na rzecz równouprawnienia płci, w tym w sprawie dyrektywy dotyczącej kobiet w zarządach, której od dawna oczekuje Parlament;
 7. z zadowoleniem przyjmuje sformułowane w wyżej wspomnianym dokumencie podejście Komisji do strategicznego zaangażowania na rzecz równouprawnienia płci, ubolewa jednak nad brakiem konkretnych wskaźników referencyjnych i przydzielonych środków z budżetu, bez czego pomiar stanu realizacji założonych celów i wskaźników i ich osiągnięcie nie będą możliwe;
 8. wzywa Komisję do zrewidowania swej decyzji i przyjęcia komunikatu w sprawie nowej strategii na rzecz równouprawnienia płci i praw kobiet na lata 2016–2020, w którym podjęta zostanie problematyka równouprawnienia płci, i który będzie zgodny z założeniami inicjatyw międzynarodowych, a mianowicie dokumentem końcowym Pekin + 20 z 2015 r. i nowym dokumentem ramowym pt. „Równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet: odmiana losu dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE (2016–2020)”;
 9. wzywa Komisję do współpracy z Parlamentem i Radą oraz apeluje o zorganizowanie unijnego szczytu poświęconego równouprawnieniu płci i prawom kobiet z myślą o zewidencjonowaniu dotychczasowych postępów i podjęciu nowych zobowiązań w perspektywie mającego się odbyć w marcu 2016 r. posiedzenia Rady EPSCO;
 10. przypomina, że wdrażanie prawa UE i unijnych narzędzi politycznych musi być zgodne z zasadą pomocniczości oraz wartości dodanej, że jednolite zasady nie są zawsze konieczne dla praktycznego i konkurencyjnego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz że Komisja musi wziąć pod uwagę obciążenie administracyjne wynikające z jej wniosków prawodawczych oraz różne konteksty kulturowe oraz odmienne praktyki stosowane w poszczególnych państwach członkowskich;
 11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządów państw członkowskich.
-